

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

furam fluctuantium cogitationum. Diu verò, ac multum Ignatio se, ac Filium spectandum tunc exhibuit Mater: vt hoc illi cogitationum ceu thema daret, atque imprimeret. Quo factò, ita omnia vetera ab Ignatij mente absterfit Virgo, vt in corde Ignatij, velut in dedicato sibi altari, IESVM statuens, nullam istic postea alienam imaginem vquam comparere voluerit sæpè implorata fida illa mentis custos, & sapiùs postea Ignatium interuisens MARIA. Nam, vt ibid. ait S. Franciscus; *sicut cera fluit à facie ignis, & puluis ante faciem venti dispergitur; sic ad inuocationem nominis MARIE totus lignorum spirituum exercitus separatur.* Iuuabit in genus turbamentis ad B. Virginem; & simul ad S. P. Ignatium sese recipere; vt ille ab illa tunc adiutus, nunc adiuuet nos cum illa; doceatque nos ad illam ita vt ille confugit, confugere, vt iuuemur, & cum lucri accessione vincamus.

ANNO MDXXII.

4 Ad Aranzazuanam Deiparam, & deinde ad Serrati montis sanctuarium tendens S. P. Ignatius, à primo Loiolâ digressu, nocte quauis inclementer sese diuerberabat: sic se, tanquam malum hæctenus MARIE seruulum, castigans, & in nouam eiusdem suæ post DEVM seruatricis seruitutem redigens; ac sic etiam de se, MARIE seruo, factis ipsis interpretatus illud: *Disciplina, & opus seruo.*

5 Non inusitatum, neque tamen omnibus suadendum, est vigiliarum MARIANARVM nomen, cum in templo, aut oratorio quopiam celebriore inter preces coram Deipara vigiles pernoctant MARIANI. Loiolâ Onnatam vsque mulâ vectus Ignatius, comiti suo fratri germano persuasit, vt vnà *vigiliam vnã* (vt isthic vocant) in celebri Aranzazuanæ Dei-

Cogitatio.
nū aesti-
rum fontes
Iesu, & Ma-
rie, dedi-
care.

Peregrina-
tionem cum
mortifica-
tione ob-
ire.

Eccli. 33.

25.

Fratri per-
suadet vi-
gillas Ma-
rianas.

Noctes Ma-
rianæ.

Deiparæ sacrario celebrarent. In quo posteaquam vnâ cum Fratrem flagranter orans vires nouas in iter reliquum enixius flagitasset, fratrem Onnatæ reliquit. Quippe hoc fraternæ germanitatis, humanitatisque in Materno MARIÆ sinu erga fratrem monstrandæ ingenium fuit Ignatio, vt, pro vltimo vale facientis mnemosyno, fratri discedens hoc relinqueret documentum, vt ex affe MARIÆ totus esset addictus. Vtinam sub augusto MARIÆ Matris nomine simus omnes fratres: *Ipsa enim est mater electorum quæ fratrem genuit eorum.*

In itinere
visere tem-
pla B. V.

Ambr.
6. serm.
de Purif.
B. V.

6 Debat auri summam quamquam Ignatio Naiaræ Dux, huius partem Ignatius liberaliter contulit in quandam quam isthic neglectam dolebat Reginæ DEI Matris imaginem quàm exquisitissimo nitore instaurandam: restituendo diuinæ Matris cultuetiam deinceps, vbi occasio se dabat, attentè intentus. In Menæis 14. Febr. Græca Ecclesia: *Intaminatissimam, inquit, atque diuinam imaginem tuam saluto: adorationis illi debita cultum exhibeo, cum fidei & amoris actu coniunctum: ex qua quidem imagine animarum & corporum medicina scaturiunt.*

Restaura-
re vetustas
imagines
B. Virg.

7 Quemadmodum nonnullæ peregrinationes persæpè magna suggerunt pericula castitati; ita contra Ignatius in ea quam ad montem Serratum adornauit, nuncupato castitatis voto se iterùm consecrauit DEO per manus integerrimæ DEI Matris; cuius manu tectus, nullo deinceps vnquam, qui voto illi aduersaretur, corporis vel animi sensu est infestatus: expertus id quod 5. Ianuarij de illa canunt Græci: *Tu peccati spinas venenata cuspide pungentes remediorum quæ præbes inundatione obtundis, ò grauida DEO benedicta, & semper intacta.*

Hanc sæpe
præficere
puritati ne
obfuscetur.

8 Quia Virgo Mater fidele Ignatianæ castitatis
tuta-

Defendere
B. V. hono-
rem: de illa
peritè col-
loqui.

Cauere
ne ardor
nos in pe-
riculum ad-
ducat.

Lib. 1. c. 2
pag. 6. &
Andr. Lu-
cas vite
Hisp. S. P.
Ign. Gna-
nate
an. 1633
imprese
lib. 1. c. 6
pag. 29.

Confessio
generalis
præmit-
tenda Deiperæ
studio.

tutamentum fuit, fuit reciprocatio: fideli vicissim Ignatius MARIANÆ Virginitatis defensor egregius. Eodem itinere Saracenum equitem de intemerata Virginitate DEI Matris post partum integritate iniuriosius differentem, seque repentinò proripientem, zelo ardens, vindice gladio fuisset assecutus, nisi mulæ, in biuio non in spaciosiore fugientis Mauriam, sed in aliam se flectentis, iter, pro diuinæ voluntatis argumento interpretatus, metu piaculi abstulisset; aliàs gladio paratus conuincere illum, qui argumentis nolebat conuinci. Menæa 4. Ian. Dei param *insuperabilem tutelam* vocant. Decet ergò vicissim illius honorem totis viribus tueri quâ licet, & dicere: Da mihi virtutem contra hostes tuos. Sed ad montem Serratum cum Ignatio adeamus: vbi anno 1603. positum lapidem lego in hist. M. S. Prouinciæ Aragoniæ sic inscriptum: *B. Ignatius à Loiola hic multa prece, fletuque, DEO se, Virginique deuouit: hic, tanquam armis spiritualibus, sacco se muniens pernoctauit; hinc ad Societatem IESV fundandam prodijt Anno 1522. Fr. Laur. Nieto Abbas dicauit Anno 1603,*

9 S. Ignatius in monte Serrato voluit vniuersæ vitæ suæ peccata expiare, præside MARIA, refugio peccatorum, & misericordiæ Matre. Ibi illâ suppliciter persalutatâ, coram Ioanne Clauones ex Ordine S. Benedicti, per triduum vitæ suæ annos & noxas è scripto in amaritudine animæ suæ cum accuratone vndequaque perquisitâ in exomologesi recensuit: diuinæque synaxi accubuit. Errat quippe qui DEVM tentare vult per suam erga MARIAM pietatem; audetque in DEVM sceleratè quicquid vult, ab illo postea spretam toties, læsamque misericordiam per MARIAM quæsiturus; adeoque DEI Matrem faciens suæ malitiæ instrumentum, & ali-

men-

mentum. Hæc sunt solidæ erga Deip. progymnas-
mata pietatis, sinè quibus vanæ essent religiones
nostra. Corde mundo colitur immaculata Deipar-
ra: & illos iuuat, qui amore MARIANO ad purgan-
dam conscientiam vtuntur, non verò ad sordidan-
dam confidenter, ac temerè abutuntur. S. Bona-
uentura ad B. V. ita loquitur: *Conscientia tua munda,*
& immaculata est locus propitiationis, & habitaculum
sanctum DEI. Et: Beati quorum corda te diligunt: Ps. 27.
peccata ipsorum à te misericorditer diluentur. Ps. 31.

IO S. P. Ignatius eâ nocte quæ in Virginis ab
Angelo salutatæ diem vergit, in MARIANO montis
Serrati templo coram Deiparæ arâ, & imagine,
pro more militum nobilium equestri militiâ initian-
dorum, *armorum vigiliam* celebravit lachrymans; &
nunc pronus in genua, nunc stans, peruigil, peregrini
cultu, baculum tenens manu, arma sua aræ, se
Virgini, & per hanc DEO in militem dedicans, con-
secrans, authorans, illam eligens in perpetuam
consultricem. Veterrimo elogio in Vngaria, totâ
olim MARIANA, militum nobilissimi dicebantur
milites Beatissimæ Virginis. Certè Ignatius tunc in-
cipiebat esse miles Beatissimæ Virginis authoratus in
castrorum acie ordinata, nobis in præliarem
MARIANÆ militiæ disciplinam hoc inuitamento
vocatis.

Dedicatio
nè sul in fe-
ris B. V. ce-
lebrare.

III Templis, aliisque B. Virgini dedicatis locis, in
B. V. gratiam aliquid elemosynæ dandum esse suadet
exemplo S. P. Ignatius, qui MARIANO montis Serrati
cœnobio mulam quâ vectus erat dono dedit. Isido-
rus Thessalon. Archiepiscop. Beatissimam Virginem
vocat *speciosissimum, honorabilissimum, diuinumque dona-*
rium. Neque tamen dedignatur illa etiâ infimis qui-
busq; donarijs coli. Illi dabitur quod dabitur eius aris.

Elemosy-
nas pro tē-
plis B. V.
dare.

Orat. 1.

Orat. 2.

Sub.

Festa B. V.
eleemofy-
nis cele-
brare.

12 *Sub festa B. Virginis largiorem eleemosynam dandam esse exemplo est Ignatius, qui sub idem Annuntiatae Deiparae festum pecuniam omnem inter pauperes ad MARIANAM illam ædem mendicato visitantes liberaliter distribuit: atque ut omne suæ militiæ instrumentum aræ Virginis; ita pretiosas vestes, usque ad lineam intimamque subuculam, obvio mendico donavit. MARIA est eleemosynaria DEI, ut est vetus eius elogium, digna quæ liberali eleemosynâ colatur, quâ non illa sed minimi eius egent. Illa hortatrix, & mater est misericordiæ:*

Serm. 2. Imitamini illam, inquit S. Ildephonsus, dum vacat, & in assum. tempus est. Qui imitantur illam, erunt ex parte eius.

B.V.

13 *Cilicio armatum aliquando ad celebrem aliquam B. Virginis imaginem visendam abire, est S. Ignatium imitari. Nam ille Manresâ ad mediâ ferè leucâ distitum Deiparae de Viladordis templum religiosè itabat identidem, idque nouo cilicij genere armatus; quippe de hispido, asperrimoque quopiam herbæ pungentis genere, sibi fasciam ipse texuerat; illâque accinctus visibat DEI Matrem, velut instauratiuâ iterùm authoratione se illi dedicans, & per illam DEO; ad dignos fructus pœnitentiæ faciendos: quam fasciam aiunt inter MARIANÆ illius ædis decora honorificè asservari. Saccus ipse in quem se veluti condiderat erat rigidus, instarque diri cilicij. Olim Sacerdotes altare Domini operuerunt cilicio. sic Ignatius, ceu nouum Domini Dominaeque altare nuper dedicatum, cilicio se operuit. Sic vestitus ostendit è cuius Reginae aulâ esset.*

Cilicio cin-
ctum adire
B.V. magi-
nem.

Vid. And.

Lucam l.

1. c. 7. p.

32.

Iudit. 4. 9

Etiã ab-
sens prospe-
rat, & salu-
tat B.V. mō-
tis serrati.

14 *In cauerna quadam Manresana operabatur seueræ pietati suæ septem horis quotidie in preces prostratus, & ieiunijs ad inediam usque immitis in carnem suam Ignatius; præter quotidiana flagella-*
fer-

ferrea, quibus ter, nec raro sæpius, quotidie se cædebat. Inde ad MARIANAM illam montis Serrati ædem, per fenestram, MARIANVS hic Daniel, tanquam ad templum Dei, & sanctum vitæ suæ melioris tyrocinium, & sustentationem prospectabat; vires, & animos integrabat; se ad sacrum eius ductum applicabat. Nec ego miror illum tantâ cum reuerentiæ ac pietatis significatione ista frequentasse, vtpote qui summo loco eam duxerit infra Deum, super omnia, quam DEVS infra se super omnia honoravit, & summo in pretio habuit. Pulchrum est illud S. Chrysologi: *Quantus sit Deus ignorat ille qui huius Virginis mentem non stupet, animum non miratur.*

15 S. P. Ignatius à dæmone adolescentis vultum cultumque eleganter mentito illecebrosè laudatus, ad defectionem ab inchoata vitæ sanctimonia tentabatur; sed ille agnitum veteratorem ne verbo quidem dignatus, proximum *Villadordianæ Deiparæ sacellum*, tanquam asylum, adiit: & isthinc sub umbra alarum illarum, sese ad sacram illam anchoram, urgente tempestate colligens, fusis affluenter lachrymis, vires petijt non abfistendi; decretumque repetijt, & nouo firmamento roboravit, fore vt è cruce nullis illecebris pellectus descenderet. Eapropter multam in noctem, ac postea in plures dies & noctes, ieiunus ibi sub clypeo Virginis perstitit; re nullâ quidem gustatâ, sed eximijs cæli delicijs recreatus. Ibidem defectis absque sensu viribus repertus est iacens humi, lassus inediâ; quam nempe ille cum precibus, ac fletu largo adhibuerat, ad opem Virginis contra hostem affluentius impetrandam; accipiendamque ex ipsa tentatione cumulatissimam accessionem eò incitatius experrectæ virtutis. *Est MARIA, inquit Adam Perseuius, refrigeratio congrega-*

B

tio

Etiã in cubiculo B. V. salutare.

Ser. 140. in fine.

In tentatione à B. V. opẽ petere.

Andr. Lucas lib. 1. c. 10. & 11. Illam inuisere.

In Romanâ editione p. 117.

tionum sanctarum, protectionis umbraculum. Et Isidorus Thesal. quam ut anchoram anime tutam ac firmam habemus. Hac se firmabat Ignatius cum suis illis sanctibus astuaret.

erat. 2.

Ad pulsū
Aue M.
attentè
recitare.

Apud Mar-
rac. in fund.
Mar. pag.
38.

16 Per idem tempus Ignatius cum are MARIANO monitus, pro more publico, preces intenderet ad Virginem verbis Angeli persalutandam, cælesti DEI IESU & diuinæ MATRIS aspectu sæpius totum se persensit instaurari, nouasque vires accipere ad officia pietatis. S. Augustinus ait hanc salutationem esse *cælum sidereum omnibus stellis virtutum, & gratiarum, & scientiarum, & meritorum adornatum; fontem quo conscientiarum horti irrigantur.* Magno ergò in pretio est habenda, & vnà cum Ecclesia tunc Virginem vbique salutante attentè dicenda, non cursim.

Breues pe-
regrina-
tiones ad
B.V. sus-
cipere.

S. 168. pro-
pè finem.

And. Lucas
lib. 16. 274.

17 Inter dira quibus carnem suã Manresã insectabatur cruciamentorum exempla, & multas preces, nunquam intermittebat Ignatius, quin velut intercalariam in cultu Deiparę pietatem suam, MARIANIS religionibus intexeret: quòd educatam huius nutrimentis nosset sanctioris vitæ suæ velut infantiam. Officij ergò Augustæ cæli Reginae debiti causã, eandemque consalutandi gratiã solebat persapè ad cælestem illam suam, cui se nuper isthic ex asse transcripserat, Dominam, in montem Ser-ratum ad tres leucas concedere; atque magnos ibi animos in sinu Virginis instaurare. Nempe illuc respectabat cui se debere seipsum sciebat Ignatius cœu ouis à CHRISTO isthic inuenta. Quam in rem pulchrè admodum S. Petrus Chrysol. *Quem perditam CHRISTVS veniens querere in mundum, in utero Virgineæ regionis inuenit.*

18 Manresã in medio amœni montis ad val-
lem

lem paradisi, vt vocant, antrum ad Cardinet riuulum situm, asperrimo vitæ genere, ac orandi assiduitate celebrem fecit Ignatius. Ibi ille coram Beatissimæ Virg. Matris paruulum IESVM sinu complexæ imagine sacco hispido vestitus, & catenâ cinctus spectatur, exempli documento præmonstrans, orationem si mortificatione armetur fortiorem esse, vt magnetem ferro armatum; & efficacitatis apud apud Matrem ac Filium plus habere. Epigraphæ imaginis ex Hispanico ad verbum ferè ductâ interpretatione sic habet: *In hoc loco anno 1522. S. Ignatius composuit librum Exercitiorum; qui fuit primus eorum librorum, qui scripti sunt in Societate IESV; & est approbatus per Bullam Pauli III. Pont.*

19 Cum horarias Augustissimæ cæli Reginæ preces in templi Dominicanæ, vel cœnobij, gradibus diceret, visus sibi est mente excelsè eleuatâ videre quiddam luminis in Sanctissimæ TRINITATIS arcano: vnde illi perpetuæ illo die lachrymæ, ac tanta lux, vt de illo librum 80. folia complexum conscripserit. Hesy chius de B. V. loquens: *Arca Noë, inquit, duas, & tres contignationes habebat: hæc autem vniuersum Trinitatis complementum: quandoquidem & Spiritus S. adueniebat, atque hospitabatur, & Pater obumbrabat, & Filius vtero gestatus inhabitabat.* Inde Ignatio MARIANAS horas dicenti arcanus ille de SSS. Trinitate per MARIAM splendor illuxit. Sic nempe recitandum eius officium, vt pectus hisce splendoribus impleamus.

20 Mantelæ vicies, (Andreas Lucas ponit plus quàm trigecies lib. I. c. I I.) idque non obiter, sed longiore intervallo, visâ CHRISTI sanctissimâ Humanitate, iam cum Virgine Matre, iam sinè illa sibi ostensâ, est recreatus. Id verò quod percipie-

B 2 bat,

*Oratione,
& mortificatione
illam colere.*

*Andr. Lucas lib. I.
c. 12.
Officiū B.
V. attentè
recitare.
hom. 2. de
B. V. t. 2. Bi-
blioth. vet.
PP.*

Fidei vi-
ue incre-
mentum
per illam
petere.

bat, erat instar corporis cuiusdam candore pergra-
to lucidi; quâ in luce crebrius Deiparam quoque
iucundè spectauit. iisdem temporibus tantum per-
sensit in fidei mysterijs firmamenti, vt vel si nullæ
diuinæ literæ fidem assererent, iam tum se pro fide
Catholica senserit vitam libenter positurum. Cerrè
prima post laudes ab Angelo Beatissimæ Virgini
dara, laus fuit ea quam S. Elizabeth Luc. 1. v. 45.
illi dedit, exclamans: *Beata quæ credidisti!* Vnde
tantam fidei lucem à lumine vultus illius hausit
Ignatius, tanquam à fidei nostræ Magistra, Deo nos
per illam docente.

Sabbatum
silentio,
et oratio-
ne colere.
And. Lucas
lib. 1. c. 13.

21 Illud oculatorû testificatione non dubiâ est
contestatum quod referunt ij qui à Sabbati cuius-
piam completorio, vt vocant, ad alterum vsque
Sabbati alterius completorium (qui dies est MARIA-
NIS, & ab Ecclesia in officio Sabbati solet MARIA-
NIS laudibus impendi) Ignatio diuina mirabiliter
patienti assiduè adfuerit; cum eius vitam non tam
ex interspiratione quapiam colligerent, quàm è te-
nui motione cordis modicè palpitantis, aliàs tumu-
lo iam condendi. Hi verò affirmatè asseuerauerunt,
Ignatium eadem horâ quâ seu linqui animo, seu
rapi ante octauum diem coeperat, post admirabile
caelestis illius octidui mysterium, dum *Salve Regina*
caneretur, ad sensuum usum & humana ista reuer-
sum, sublatis in cælum suauissimè oculis *Ab IESU!*
dulciter ingeminasse, *Ab IESU!* Ibi Sacellum est
S. P. Ignatij nomini dedicatum, & *Sacellum rã-
ptus* quibusdam dictum. Sabbato inchoata illa ex-
tasis, sabbato sub *salve Regina* desijt: vt nostra etiam
initia, & fines eorum quæ agimus, meminerimus
Deo per Deiparam consecrare. Vtinam aliquid
ignis, lucisque concipiant nostra quoque tam diui-
na

na quàm humana quæ agimus; erudianturque ab illa Ignatij sic tacentis hebdomadâ MARIANA; ut ab illa & silere & orare ardentè & agere attentè, ac diuinè omnia cumulandis amoris lucris immortalibus condiscamus. S. Ioannes Damascenus: *Frequens*, inquit, *ipsa ad famulos suos veniet, at secum bonorum omnium agmen trahet.*

orat. 2. de
Ass.

ANNO MDXXIII.

22 S.P. Ignatius Hierosolymani visens, in singulis mysteriorum IESV & MARIE vestigijs particulatim ore prono & lachymis volutatus, inclytam DEI Matris, vbi olim habitarat domum, & Bethlehemiticum Virginei partus tugurium religiosè est veneratus; augustè colens locum, vbi steterunt pedes eius. Montem item Caluarium, in quo sub Cruce stabat Mater IESV, nos à CHRISTO sibi veluti testamento donatos in Ioanne accipiens, & nobis in Matrem data. Omnia denique mysteriorum loca visabat, in quibus MARIA IESVM olim vel parvulum pariebat, vel virum audiebat, vel moribundo adstabat. Et verè illa Isidoro Thesal. dicitur; *Thesaurus mysteriorum.* In hoc tunc Thesauro versabatur, & opes cælestes colligebat Ignatius, lautam filijs hereditatem: cuius cretio tunc erit quando illam adibimus.

Vite B.V.
mysteria
expedere.

orat. 26.

ANNO MDXXIV. XXV. XXVI.

23 S.P. Ignatius nescio quo pietatis obtentu se Barcinonæ turbari in studijs aduertit: ideòque Ardebalo Magistro suo ad vicinum DEI Matris de mari dictæ templum seuocato, ibi fusus in genua, velut in diuinæ Matris conspectu ac domo, studiorum suorum turbamenta enarrans, promisit flagrantem diligentiam, & accuratorem; paratus in pœnas, nî staret pollicitis. Atque hac arte sensit se magis

Tadia of-
ficij, illius
ope super-
rare.

ido-